

Deklarace o právu na štěstí v Evropské Unii

Za jeden ze základních pilířů moderní evropské civilizace můžeme považovat filosofii. Přední filosofové, jako je Aristoteles a Epikuros si uvědomují, že účelem filosofie je nalezení a dosažení štěstí (blaženosti). Etická Epikurova filosofie spočívá v odstranění bolesti těla a neklidu duše, tedy strasti, jakožto opaku štěstí. Toho je možno dosáhnout pozorováním přírody, prozíravostí, svobodnou vůlí, ctností a přátelstvím.

O mnoho století později, v roce 1776, jeden z hlavních autorů Deklarace nezávislosti Spojených států amerických, Thomas Jefferson, ovlivněn Epikurovým učením, zařadil právo na hledání štěstí mezi základní lidská práva. V roce 2012, Organizace spojených národů uznala, že právo na hledání štěstí je základním lidským cílem a právem a stanovila den 20. března Mezinárodním dnem štěstí.

Vzhledem ke skutečnosti, že právo na štěstí není zmíněno ani v jednom z 54 článků Listiny základních práv Evropské unie (2010/C 83/02), žádáme o uznání tohoto práva na štěstí v Evropské unii. Je naprosto zřejmé, že se jedná o jedno ze základních lidských práv a jeho neuznání v kterékoliv části světa by představovalo závažné porušení tohoto přirozeného práva.